

INWENTARYZACJA BUDOWLANA SPIS TREŚCI

SPIS TREŚCI:	1
OPIS	2-9
I. Dane ogólne:	2
II. Przedmiot opracowania:	2
III. Lokalizacja i forma architektoniczna obiektu:	2
IV. Charakterystyczne parametry obiektu:	3
V. Informacje o zasadniczych elementach wyposażenie budowlano – instalacyjnego	3
VI. Dane dotyczące warunków ochrony przeciwpożarowej	3
VII. Stan techniczny elementów budynku:	4
VIII. Serwis fotograficzny:	7-9
IX. Część rysunkowa	10-17

LP	NR RYS.	TYTUŁ RYSUNKU	SKALA	STRONA
1	INW - 1	Plan sytuacyjny	1 : 500	10
2	INW - 2	Inwentaryzacja - Rzut przyziemia	1 : 50	11
3	INW - 3	Inwentaryzacja - Widok sufitu z desek	1 : 50	12
4	INW - 4	Inwentaryzacja - Rzut dachu	1 : 50	13
5	INW - 5	Inwentaryzacja - Przekrój A - A	1 : 50	14
6	INW - 6	Inwentaryzacja - Elewacje	1 : 100	15
7	INW - 7	Inwentaryzacja - Epitafium nr 1 i 2	1 : 150	16
8	INW - 8	Inwentaryzacja - Epitafium nr 3 i 4	1 : 50	17

OPIS
INWENTARYZACJA BUDOWLANA

I. Dane ogólne:

OBIEKT: KAPLICA GROBOWA RODZINY VON RABENAU
NA CMENTARZU KOMUNALNYM W JASIEŃ
ADRES: 68-320 JASIEŃ ; UL. CMENTARNA - A. MICKIEWICZA - BRUKOWA
DZIAŁKA NR 86; JEDNOSTKA EWID. 081104_4.0001 OBRĘB 0001 JASIEŃ
INWESTOR: GMINA JASIEŃ ; 68-320 JASIEŃ UL. XX-LECIA NR 20

II. Przedmiot opracowania:

Przedmiotem opracowania jest inwentaryzacja budowlana istniejącej Kaplicy Grobowej rodziny von Rabenau, położonej na cmentarzu w Jasieniu, na działce nr 86.

Inwentaryzacja będzie podstawą do wykonania projektu architektoniczno – budowlanego oraz projektu technicznego, który obejmować będzie prace związane z remontem budynku kaplicy grobowej oraz krypty i czterech epitafiów, wykonanie prac konserwatorskich i restauratorskich oraz robót budowlanych

Kaplica wpisana jest do rejestru zabytków województwa lubuskiego pod nr L-785/A i podlega ochronie konserwatorskiej. Budowa kaplicy datowana jest na 1781 rok.

Kategoria obiektu – X.

III. Lokalizacja i forma architektoniczna obiektu:

Budynek położony jest na działce nr 86 na cmentarzu w Jasieniu, przy ulicach Cmentarnej, Adama Mickiewicza i Brukowej.

Działka zagospodarowana, na działce znajduje się cmentarz komunalny, współczesny dom pogrzebowy oraz zabytkowa kaplica grobowa rodziny von Rabenau. Na terenie znajdują się kwatery na pochówki oraz ciągi piesze utwardzone płytami chodnikowymi oraz żwirowe.

Działka nr 86 w rejonie kaplicy grobowej nie jest uzbrojona.

Budynek kaplicy grobowej położony jest w najstarszej części cmentarza.

Obiekt wolnostojący, zbudowany na rzucie prostokąta, z dachem czterospadowym, krytym dachówką ceramiczną w łuskę. Kaplica z jednym pomieszczeniem, w którym znajdują się cztery płyty epitafijne oraz ze sklepioną kryptą, do której prowadzi wejście w centralnej części podłogi kaplicy, otwór dawnej przykryty był deskami, obecnie brak zabezpieczenia. Front skierowany jest na południe. W ścianach szczytowych znajdują się krosnowe okna zabezpieczone kratami.

Budynek murowany w tradycyjnej technologii, otynkowany, o elewacjach zdobionych profilowanym gzymsem, płaski ryzalit przy wejściu do kaplicy, narożniki podkreślone płaskimi lizenami, budynek posiada cokół wysunięty około 3,0 do 5,0cm poza lico ścian.

Wzdłuż elewacji zachodniej i części południowej znajduje się utwardzony chodnik z płytek betonowych, z pozostałych stron – zieleń nieurządzona i nagrobki położone blisko ścian kaplicy.

Rys historyczny:

Pierwsza wzmianka o Jasieniu pochodzi z 1000 roku, w tym czasie cesarz Otton III przekazał klasztorowi w Nienburgu osadę wiejską Gozena, w latach po 1321 wieś występuje pod

nazwą Gassen (po roku 1945 - Jasień). W roku 1660 Jasień otrzymał prawa miejskie. Po wielkim pożarze w 1731 roku w wyniku odbudowy powstały nowe budynki i kościół z cegły. Budowa kaplicy grobowej na cmentarzu w Jasieniu zakończono w marcu 1781 roku. Obiekt ma prostą formę, jednobryłową, z drzwiami po stronie południowej w płytkim pseudo-ryzalicie i pojedynczymi, małymi oknami po stronach wschodniej i zachodniej. Przy ścianach we wnętrzu kaplicy znajdują się cztery kamienne epitafia rodziny von Rabenau, wykonane z piaskowca, w podobnych sobie klasycystycznych formach architektonicznych.

Źródło: "Karta ewidencyjna zabytku nieruchomego " opracowana w listopadzie 2019r.

IV. Charakterystyczne parametry obiektu:

Istniejący budynek zabytkowy – nie jest przeznaczony na pobyt ludzi, kaplica grobowa.

1. Gabaryty budynku :

- Kubatura budynku: - $V_b = 314,10\text{m}^3$
- Powierzchnia użytkowa kaplicy: (przyziemie) - $P_u = 30,70\text{m}^2$
- Powierzchnia podłogi krypty - $P_k = \text{ok. } 26,60\text{m}^2$
- Powierzchnia zabudowy - $P_z = 43,97\text{m}^2$
- Długość elewacji frontowej - $L = 7,48\text{m}$
- Długość elewacji bocznej - $S = 5,75\text{m}$
- Wysokość elewacji frontowej do okapu - $H_1 = 3,78\text{m}$
- Wysokość w kalenicy - $H_2 = 7,73\text{m}$
- Liczba kondygnacji - 1
- Kategoria geotechniczna obiektu budowlanego – 1.

2. Zestawienie istniejącej powierzchni zabudowy:

- Pow. działki nr 86 - $P_{dz} = 16\,995,00\text{m}^2$
- Pow. zabudowy – kaplica objęta opracowaniem - $P_{zb} = 43,97\text{m}^2$

V. Informacje o zasadniczych elementach wyposażenie budowlano – instalacyjnego

Budynek nie jest przeznaczony na pobyt ludzi i nie jest wyposażony instalacje.

- a) Zapotrzebowanie wody i odprowadzenie ścieków – nie występują
- b) Energia elektryczna - nie występuje
- c) Instalacja gazowa – nie występuje
- d) Rodzaj i ilość wytwarzanych odpadów – nie dotyczy
- e) Budynek nie posiada instalacji ogromowej

VI. Dane dotyczący warunków ochrony przeciwpożarowej

1. Dane ogólne o obiekcie :

- Zabytkowa kaplica grobowa - obiekt małej architektury,
- Kategoria zagrożenia ludzi: - nie dotyczy, obiekt nie jest przeznaczony na pobyt ludzi
- Powierzchnia użytkowa budynku - bez zmian, $P_u = 30,70\text{m}^2$
- Wysokość budynku od terenu do gzymsu / w kalenicy - $H_1/H_2 = 3,78\text{m} / 7,73\text{m}$
- Budynek niski
- Budynek posiada jedną kondygnację i kryptę w podziemiu oraz 1 wyjście na zewnątrz o szerokości 1,42m

2. Klasa odporności pożarowej budynku - E

3. Gęstość obciążenia ogniowego - $Q < 500\text{ MJ/m}^2$

4. Klasa odporności ogniowej elementów budynku:	(-) Nie stawia się wymagań
5. Budynek stanowi jedną strefę pożarową	
6. Drogi ewakuacyjne	- nie dotyczy
7. Oświetlenie awaryjne i ewakuacyjne	- nie dotyczy
8. Wyposażenie w środki gaśnicze	- nie dotyczy
9. Wyposażenie w stałe i półstałe środki gaśnicze	- nie dotyczy
10. Zagrożenie wybuchem	- nie występuje.
11. Zaopatrzenie w wodę do gaszenia pożaru – z miejskiej sieci wodociągowej.	
12. Dojazd pożarowy – od strony ul. Cmentarnej i A. Mickiewicza.	
13. Zaopatrzenie przeciwpożarowe w wodę z sieci miejskiej – istniejące bez zmian.	

VII. Stan techniczny elementów budynku:

1. Istniejący budynek o konstrukcji tradycyjnej:
 - 1) Ściany zewnętrzne murowane z cegły ceramicznej, grub. ok. 50cm, tynkowane.
 - ✓ Mury od wnętrza zawilgocone, na wysokość 140 – 155cm od posadzki zniszczone tynki zostały usunięte, ubytki pokryto zaprawą wapienno – cementową w naturalnym kolorze zaprawy. Powyżej na ścianach występuje historyczna wyprawa, bielona, silnie zabrudzona i zakurzona.
 - ✓ Ściany zewnętrzne – murowane z cegły ceramicznej, tynkowane. Narożniki budynku pokreślone szerokimi lizenami, pod okapem znajduje się profilowany gzyms wieńczący. Wierzchnia cienka warstwa - drobnoziarnisty tynk nakrapiany w kolorze różu, spękany, z ubytkami, miejscami spękania tynku i gzymsu. Pod nakrapianką w kolorze różu widoczne wcześniejsze przemalowania w kolorach beżowym, niebieskim i piaskowym.
 - ✓ Cokół tynkowany, bardzo spękany i wielu miejscach odspojony do muru. Tynk na cokole zawilgocony, porażony porostami i algami. W miejscu spękań gromadzi się woda deszczowa spływająca po elewacji, co zwiększa zawilgocenie murów.
 - ✓ Na elewacji frontowej wejście podkreślone płaskim ryzalitem.
 - ✓ Otwory okienne i drzwiowy posiadają szerokie płaskie opaski, na opaskach okien pozostały stare zawiasy okiennic.
 - ✓ Współczynniki przenikania ciepła dla ścian istniejących – nie wymagają ustalenia, budynek nie jest ogrzewany i nie jest przeznaczony na pobyt ludzi
 - 2) Strop w krypcie - sklepienie kolebkowe murowane z cegły, ściany szczytowe z cegły pełnej, zawilgocone, pod okienkiem wentylacyjnym wypłukane spoiny. Zawilgocenie ścian może wynikać z braku odpowiedniej wymiany powietrza, z także niewłaściwego odprowadzenia wód opadowych.
 - 3) Nad parterem - strop belkowy stanowiący dolny pas więźby dachowej oraz sufit z desek mocowanych do belek stropowych. Deskowanie stropu niekompletne, w części deski zostały zerwane (część z desek pozostaje we wnętrzu na podłodze), na deskach od strony poddasza leży wiele dachówek, które obciążają deski i powodują ich zerwanie. Na deskach wykonano wyprawy malarskie, z widoczną ostatnią w kolorze białym. W kilku miejscach deski sufitu są zawilgocone.
 - 4) Przy ścianach znajdują się cztery kamienne epitafia rodziny von Rabenau, wykonane z piaskowca w podobnych sobie klasycystycznych formach architektonicznych :
 - Nr 1 – pomięci Hedwiga (zm. w 1861r), Arthura i Louisa von Rabenau (zm. w 1864r.).

- Nr 2 - pamięci Wilhelma Augusta Eduarda i Heinricha Ludwiga von Rabenau (zm. w 1869r. i 1870r.)
- Nr 3 – pamięci Emilie Therese von Rabenau (zm. w 1876r.),
- Nr 4 – pamięci Juliusa Balthasara von Rabenau (zm. w 1877r.),

Tablice epitafijne zachowane są w stanie kompletnym z obtłuczeniami i ubytkami szczególnie na profilach szczególnie dolnych gzymsów. Sposób opracowania powierzchni wymaga rozpoznania w trakcie prac, obecnie piaskowce zamalowano w całości farbą olejno-ftalową.

- 5) Posadzki – w przyziemiu występują posadzki z cegły o wym. 15cm x 28-30cm. W krypcie posadzka zakryta jest warstwą gruzu i śmieci, obecnie brak dostępu. Rozpoznanie posadzki krypty podczas planowanych prac archeologicznych i usunięciu wtórnych warstw.
Posadzka przyziemia wyłożona z cegieł na płask posiada w swojej centralnej części prostokątne wejście do krypty z ramą z belek drewnianych z uskokiem służącym jako oparcie pod belki pokrywy. Belki te są głęboko skorodowane, miejscami spróchniałe i zagrzybione, w bardzo złym stanie zachowania.
- 6) Krypta w części zagruzowana nosi ślady zniszczeń i rabunków, widoczne są w niej pozostałości trumien. Głównym problemem obiektu jest obok opisanych zniszczeń jego zawilgocenie pochodzące z gruntu oraz wód opadowych nie odprowadzanych w żaden sposób od obiektu
- 7) Stolarka drzwiowa:
 - Drzwi zewnętrzne z łukiem koszowym – zachowane historyczne drzwi dwuskrzydłowe z dekoracją snycerską oraz z nadświetlem wypełnionym z poziomo ułożonych desek.
 - Skrzydła od strony elewacji posiadają wykończenie z klepek ułożonych symetrycznie w jodełkę, z profilowymi połączeniami i mocowane kutymi gwoździami z dużymi główkami, od wnętrza deskowanie gładkie. Zawiasy pasowe oraz rygle dolne i górne stalowe kute. Stolarka skrzydeł jest w większości kompletna, z ubytkami w dolnej partii skrzydeł i na listwie przemykowej oraz braki w zakresie okuć (brak klamek, zamka). Nie zachowało się nadświetle, zaślepione obecnie deskami. Powierzchnia stolarki pokryta jest nawarstwieniami wtórnych malatur. Warstwy malarskie są głęboko zdegradowane, szczególnie po stronie zewnętrznej nie tworzą szczelnej powłoki, łuszczą się, odsłaniają surowe drewno. Pod kolejnymi warstwami wtórnych wymalowań, wyraźnie widoczny jest pierwotny kolor zielony. Drzwi przeznaczone do renowacji
- 8) Stolarka okienna:
 - ✓ Stolarka okienna - drewniana krosnowa, parapety drewniane, okno historyczne w elewacji zachodniej do renowacji i wymiany szklenia, okno wtórne od strony wschodniej – do rekonstrukcji na wzór istniejącego.
 - ✓ W oknach kraty z prętów kwadratowych ustawionych ukośnie, z poprzeczką poziomą, stal powierzchniowo skorodowana.
 - ✓ Krypta posiada otwór służący do wentylacji od strony elewacji wschodniej, zlokalizowany w poziomie terenu, jest on zabezpieczony kratą z prętów stalowych, obudowa została zniszczona i wody deszczowe wpływają do wnętrza krypty
- 9) Dach czterospadowy, kryty dachówką ceramiczną karpiówką. Konstrukcja dachu – więźba dachowa historyczna, drewniana, o konstrukcji płatwiowo- krokwiowej ze słupami na połączeniu krokwi narożnych. W polach pomiędzy krokwiami zamontowane zostały dodatkowe belki w celu zmniejszenia rozpiętości łąt. Widoczne nowe elementy drewniane – po wcześniejszych naprawach. Elementy konstrukcyjne starsze w części

powierzchniowo skorodowane, miejscami porażone owadami, w miejscach ubytków i nieszczelności dachu ślady zawilgocenia.

Dachówka karpiówka palcówka o wykroju łukowym, ułożona w łuskę, dachówka mocowana jest na flisach oraz na paskach papy, która jest popękana i zniszczona. Pas okapowy i kalenicowy - dachówka układana podwójnie. Kolor dachówek szary i ciemno czerwony, gąsiory starego typu. Pokrycie nieszczelne z ubytkami, dachówka poluzowana z ubytkami. Dachówki skrajne z dużymi szczelinami - bez obróbek i pasa okapowego, co jest przyczyną zalewania gzymsu i elewacji wodą deszczową.

Obiekt nie posiada obróbek blacharskich, rynien i rur spustowych.

Do dolnych belek więźby stanowiących belki stropu, zamocowana jest deskowa podbitka tworząca sufit wnętrza.

2. Stan techniczny elementów konstrukcyjnych budynku:

Stan techniczny elementów konstrukcyjnych (mury, strop, konstrukcja dachu) jest średnio zadawalający. Mury są zawilgocone, miejscami spękanne. W złym stanie są tynki wewnętrzne i zewnętrzne – szczególnie w partii przy posadzce i przy terenie (zawilgocone, spękanne, odparzone i silnie zabrudzone) . Krypta - ściany od strony elewacji szczytowych zawilgocone, szczególnie od strony wschodniej z powodu napływu wód deszczowych przez okienko wentylacyjne) . Dach z nieszczelnym i zniszczonym pokryciem, konstrukcyjne elementy miejscami skorodowane , porażone owadami.

Budynek wymaga pilnego remontu i zabezpieczenia przed dalszą destrukcją.

Opracował:

VIII. Serwis fotograficzny:

